Ч. 129. Львôвъ, Субота 15 (27) падолиста 1886. Рôчникъ VII.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы крôмъ рускихъ святъ) о 5-ôй год. пол. Литер. додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кождого 15-го и послѣдного дня кождого мѣсяця.
Редакція и Администрація пôдъ Ч. 44 улиця Галицка.
Рукописи звертаются лишь на попередне застереженье.
Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. ôтъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надôслане“ по 20 кр. а. в.
Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôтъ порта.
Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижи Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовй уряды и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи:
на цѣлый рôкъ . . 12 зр. на цѣлый рôкъ . . 12 рубл
на пôвъ року . . 6 зр. на пôвъ року . . 6 рубл
на чверть року . . 3 зр. на чверть року . 3 рубл
съ дод. „Библіотеки“: съ дод. „Библіотеки“:
на цѣлый рôкъ . . 16 зр. на цѣлый рôкъ . 16 рубл
на пôвъ року . . 8 зр на пôвъ року . . 8 рубл
на чверть року . . 4 зр. на чверть року . 4 рубл
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рôкъ . зр. 5·— на цѣлый рôкъ . 5 рубл
на пôвъ року . зр. 2·50 на пôвъ року . . 2·50 р.
Для Австріи, окрôмъ Россіи:
на цѣлый рôкъ . . . 15 зр.
на пôвъ року . . . . 7·50 зр.
на чверть року . . . 3·75 зр.
съ дод. „Библіотеки“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рôкъ . 19 зр. на цѣлый рôкъ . 6 зр.
Поодиноке число коштуе 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплаты и залеглостей.

При правыборахъ въ Долинщинѣ

(розумѣемо територію всѣхъ трехъ судовыхъ повѣтôвъ) дѣялися нечуванй и вопіючй неправильности. Въ остатнôй хвили одержуемо допись про выборы въ Перегиньску, котре дае 9 выборцѣвъ. Першй правыборы зъ 16 с. м., котрй мимо всѣхъ пôдступôвъ выпали для Русинôвъ користно, упеважнило ц. к. староство долиньске на пôдставѣ жидôвского рекурсу. При другихъ правыборахъ д. 25 с. м. выбрано при вопіючихъ незаконностяхъ 6 жидôвъ и 3 жидôвскихъ поплечникôвъ-христіянъ. До 100 громадянъ-христіянъ внесло протестъ до ц. к. староства, а коли не буде дана имъ справедливôсть въ короткôй дорозѣ, заповѣли свои жалобы до ц. к. намѣстництва и министерства. Повный описъ выборôвъ въ Перегиньску подамо на другій разъ. Хотяй то выпаде вже въ самъ день выборôвъ, а все таки годѣ буде не показати свѣтови, якъ то у насъ переводятся выборы...

Въ справѣ именованя директора

львôвской школы им. Марк. Шашкевича.

Не можемо не признати, що справу заснованя рускои народнои школы у Львовѣ теперѣшна репрезентація мѣска порѣшила съ выровумѣньемъ духовыхъ интересôвъ рускихъ мешканцѣвъ мѣста Львова и съ повнымъ достоиньствомъ. Школа тая числить нынѣ до 150 ученикôвъ и дасть Богъ буде розвиватися въ хосенъ народу и краю. Поруку на то посѣдаемо именно въ зборѣ учительскôмъ тои школы, вложенôмъ щасливо въ тôмъ роцѣ въ людей, повныхъ ревности для свого званя и не жалуючихъ нѣ трудôвъ для самои школы, нѣ помочи матеріяльнои для бѣдныхъ школярѣвъ. Рôвно-жь и п. президентъ мѣста Львова якъ давнѣйше такъ и теперь опѣкуесь сею школою и неразъ приходитъ ѣй по силамъ съ матеріяльною помочію. Управу школы веде п. Гамота, а при нѣмъ трудятся успѣшно давнѣйшй учителѣ, пп. Должицкій, Бандуровичь и Танчаковскій. Дальше катихитъ о. Чапельскій, учителька придана до науки роботъ жѣночихъ и одинъ помôчникъ.

Теперь приходитъ до сталого обсадженя двохъ етатовыхъ старшихъ учителѣвъ тои школы, въ котрыхъ одинъ мае заразомъ бути директоромъ, и тутъ щасливо почате дѣло на жаль починае вже псуватися. О скôлько зачуваемо, то певна горстка людей працюе надъ тымъ, щобъ етатовй мѣсця учительскй, а именно посада директора, дôстались въ неôтповѣднй руки, а вже нѣякъ въ руки тыхъ людей, котрй доси коло розвою сеи школы трудилися. Окружна Рада шкôльна, на представленье п. Дѣдицкого (учителя при семинаріяхъ учительскихъ и тымчасового заступника инспектора мѣсцевого), поставила именно на першôмъ мѣсци въ тернѣ на посаду директора чоловѣка, котрый нѣ зъ роду не есть Русиномъ, нѣ не умѣе руского языка, нѣ не есть греческого обряду. Чоловѣкомъ тымъ есть п. Петрашкевичь, шуринъ того радного, о котрôмъ гр. Таффе недавно выразився (при нагодѣ коли той кравець выславъ до него телеграму въ справѣ д-ра Зыбликевича), що се не есть eine massgebende, але eine massnehmende Person. Зъ-разу не хотѣли мы вѣрити, щобы референтъ окружнои Рады мôгъ поважитись поставити такого кандидата на першôмъ мѣсци на управителя школы рускои. Але сказано намъ, що се фактъ и съ тымъ фактомъ мусимо нынѣ числитися. Окружна Рада шкôльна сама мабуть здивувалася предложеньемъ п. инспектора, и длятого треба було довшои дебаты, щобы кандидатъ перейшовъ бôльшостію кôлькохъ голосôвъ. Противъ тои кандидатуры протестувавъ въ Радѣ справедливо о. крыл. Павликôвъ.

Справа вôйшла ôттакъ на засѣданье магистрату. Коло дѣла ходжено добре. Але и тутъ пропонованый п. Дѣдицкимъ Петрашкевичь удержався въ проповиціи лишь однымъ голосомъ, а делегатъ Рады, професоръ университету д-ръ Рошковскій, заложивъ свое veto, выходячи зъ становиска, що по Божимъ и чоловѣчимъ законамъ рускôй школѣ належится таки директоръ Русинъ.

Сего четверга (25 л. падолиста) мала надъ сею справою нараджуватись V. секція Рады мѣскои, але референтъ не явився на засѣданю. Може се и лучше сталось, бо дано намъ тымъ самымъ случайнôсть пôднести въ тôй справѣ въ имени Русинôвъ львôвскихъ голосъ и просити членôвъ V. секціи, щобы вволили цѣле дѣло взяти пôдъ зрѣлу розвагу, именно изъ стороны педагогичнои, и не допустили до аномаліи, проектованои п. инспекторомъ.

О рôзнородныхъ закулисовыхъ роботахъ горстки шовинистôвъ, попираючои п. Петрашкевича пôдъ командою его шурина, на разѣ не хочемо згадувати, хотяй не будемо могли ихъ промовчати, наколи-бъ тіи роботы мали якій успѣхъ. Въ надѣи отже, що вже V. секція не допуститъ до того, щобы веденье рускои школы поручено чоловѣкови до того вовсѣмъ неспособному, ще разъ повторяемо до неи наше представленье.

Изъ справозданя Выдѣлу краевого.

Мѣжь справами, якй Выдѣлъ краевый приготовивъ и намѣряе предложити сего року Соймови, находимо слѣдуючй:

I.

Справу скасованя рускихъ святъ обходженыхъ въ заведеняхъ науковыхъ у всхôднôй Галичинѣ. На засѣданю Сойму зъ 27 вересня 1884 р. Соймъ ôтступивъ Выдѣлови кр. петицію ôтдѣлу гал. товариства педагогичного и петицію дѣдича Едмунда Краньского о „зрôвнанье всхôднои Галичины що-до святъ обходженыхъ въ заведеняхъ науковыхъ съ иншими частями монархіи“ або иншими словами о скасованье рускихъ святъ въ школахъ на Руси. Соймъ поручивъ Выдѣлови кр. справу тую въ порозумѣню съ правительствомъ и Ординаріятами розслѣдити и Соймови предложити дотычнй внесеня. Выдѣлъ кр. удався письменно дня 21 падолиста 1884 р. до ц. к. намѣстництва и до Консисторій митрополичихъ обрядôвъ латиньского, грецкого и ôрменьского у Львовѣ, а также до обохъ епископскихъ Консисторій въ Перемышли съ просьбою, высказати свою гадку въ тôмъ дѣлѣ. Всѣ Ординаріяты прислали вже Выдѣлови кр. свои погляды (якй не сказано), а ожидае ще лише гадки ц. к. намѣстництва!

Не сумнѣваемось, що рускй консисторіи мусѣли рѣшучо запротестувати противъ касованя святъ рускихъ въ школахъ на Руси. Впрочѣмъ противъ сего проекту цѣла Русь протестуе однодушно и до польскихъ шовинистôвъ кличе Гладстонôвскимъ: „Руки прочь!“

II.

Справу утраквизму въ школахъ середныхъ. На засѣданю Сойму зъ 19 сѣчня 1886 р. Соймъ, залагоджуючи справозданье комисіи шкôльнои, изъ внесеня пос. Романчука ухваливъ таку резолюцію: „Поручаеся Выдѣлови краевому, щобы въ порозумѣню съ ц. к. краевою Радою шкôльною розваживъ, о скôлько бы можна въ мысль внесеня поданого пос. Малецкимъ д. 2 сѣчня 1886 р. постепенно завести въ деякихъ школахъ середныхъ всхôдной Галичины выклады деякихъ предметôвъ выключно въ языцѣ рускôмъ обовязуючй всѣхъ ученикôвъ зарôвно, и щобы на найблизшôй сесіи поставивъ Соймови ôтповѣднй внесеня.“

Выдѣлъ кр. пôйшовъ дальше, якъ ему поручивъ Соймъ, бо не самъ въ порозумѣню съ кр. Радою шкôльною рѣшивъ тую справу, але удався письменно д. 12 марта 1886 р. до Академіи Наукъ въ Краковѣ, до Сенатôвъ университетскихъ у Львовѣ и Краковѣ и до товариства учителѣвъ школъ высшихъ у Львовѣ съ просьбою о высказанье погляду на внесенье пос. Малецкого, а д. 8 цвѣтня 1886 р. удався, пôсля порученя Сойму, и до кр. Рады шкôльнои въ тôмъ дѣлѣ. До часу оголошеня Справозданя Выдѣлу кр. не надôслала ему своеи ôтповѣди одна лише кр. Рада шкôльна. То однакожь доси може вже наступило, а на всякій способъ наступитъ передъ зôбраньемъ Сойму.

Не можна сумнѣватися, що Выдѣлъ краевый поставитъ въ тôй справѣ внесенье, щобы надъ проектомъ утраквизму Соймъ перейшовъ до порядку дневного — и на тôмъ конець. Але чи въ такій способъ Выдѣлъ и Соймъ гадаютъ убити пôднесену пос. Романчукомъ жизненну и пекучу для Русинôвъ реформу школъ на Руси?! Коли такъ, то она на блуднôй дорозѣ. Кожда справа жизненна, условлена фактичными обставинами, не даться убити за мовчаньемъ або зводженьемъ ей до абсурду. Она за часокъ знову вырынае передъ очи въ правдивôмъ, природнôмъ видѣ. Сказано: выжени природу дверми, она вертае ôкномъ. И рускй послы внесенями, а самъ

Выстава Археольогична устроена у Львовѣ въ 1885 р.

(*Конець.*)

Маляртво руске представлено въ выдавництвѣ на дванадцяти таблицяхъ, а дуже цѣнну розвѣдку о нѣмъ написавъ проф. Маріянъ Соколовскій. Зъ розвѣдки сеи выймаемо замѣтнѣйшй гадки.

Проф. Соколовскій уважае маляртво руске вѣтвою маляртва византійского. Послѣдне черпало свою силу зъ двохъ жерелъ, именно зъ старинныхъ переказôвъ и зъ монастирского житя религійного. Характеристикою его була вѣрнôсть для певныхъ традиціею переданыхъ формъ и майже стереотипнй иконографичнй приписы, що зъ горы означували композицію. Малярь не мавъ про-то нѣякои або посѣдавъ лишь дуже малу свободу въ мальованю. Другій соборъ Никейскій давъ именно уставъ: Non est imaginum structura pictorum inventio, sed ecclesiae legislatio et traditio, и сего устава, съ малыми лишь вынятками, держалось маляртво на Всходѣ ôтъ VIII до XII вѣку. Оригиналы зъ того часу не дôйшли вправдѣ до насъ, але задержались миніятурнй взорцѣ, уложенй Мануиломъ Панселиносомъ зъ Солуня, — Рафаелемъ Всходу — котрыхъ малярѣ византійскй тѣсно придержувались. Одинъ зъ такихъ взорцѣвъ: „Ἑρμηνεία τῆς Ζωγραφικῆς“ дохованся именно на горѣ атоньскôй и его ôтнайшли французскй археологи Дидронъ и Дюранъ въ 1839 р. Всѣ композиціи, тамъ-же умѣщенй, ôтзначаются, якъ въ загалѣ византійскй, торжественнымъ настроемъ, величавостею и повагою лицъ, котрй малярь кидавъ або на золоте тло мозаиковымъ способомъ, або на темноголубу основу яснѣйшою краскою.

На Русь прійшла византійска штука вразъ съ христіяньствомъ, т. е. въ X на XI вѣкъ, отже-жь въ самôмъ розцвѣтѣ. Першй и справдѣ монументальнй церкви, будованй въ Кіевѣ та Новгородѣ Володимиромъ, Ярославомъ та Святополкомъ II, а именно въ Кіевѣ Софійскій Соборъ та церковь Успенія (Печерска Лавра, зруйнована 1240 Батыу-Кганомъ) и другй були украшенй величавыми композиціями византійскихъ мозаикистôвъ и живописцѣвъ. Першимъ рускимъ малярѣмъ, що выйшовъ зъ сеи школы, бувъ чернець печерскій Олимпій. Ôнъ самъ, якъ и его численнй ученики, котрыхъ имена однакожь не дôйшли до насъ, першй простерли византійску иконографію на Руси. На видъ тыхъ иконъ ôтчинялось, якъ свѣдчатъ сучаснй лѣтописи, небо передъ очима вѣрныхъ. Зъ-разу мальовано головно стѣны церкви, пôзнѣйше доперва иконостасы. Деякй фрески и мозаики зъ тыхъ часôвъ доховались на щастье до теперь. Именно въ церкви св. Михаила, такъ званого Золотоверхо-михайлôвского монастиря въ Кіевѣ, заховалась зъ 1108 р. Тайна Вечера въ мозаицѣ.

Печерска Лавра сталась ôттакъ розсадникомъ маляртва на Руси. Взорцѣ маляртва византійского принѣсъ сюда имовѣрно зъ горы атоньскои св. Антоній печерскій въ 1051 р., а плекали ту штуку ôттакъ Теодозій и другй. Въ XII вѣку посѣдае Кіевъ дорогоцѣнный збôрникъ миніятуръ византійскихъ, мальованыхъ на пергаминѣ. Коли въ XIII вѣку Кіевъ паде пôдъ ударомъ Батія, штука малярска вже вдомашнилась на Руси и сконцентровалась ôттакъ въ Вильнѣ.

Въ половинѣ XV або на початку XVI вѣку повстали у насъ на взôръ греческихъ пôдручникôвъ малярскихъ свои мѣсцевй „Подлинники“, въ котрыхъ або мѣстилось взôрцѣ до композицій церковныхъ, або въ широкôмъ описѣ подавались правила до церковнои живописи. Въ „Подлинникахъ“ тыхъ подыбуемо однакожь богато варіянтôвъ, котрй выробились вже на Руси на пôдставѣ Акатистôвъ. Въ Акатистахъ бо (въ кондакахъ и икосахъ) вычисляются всѣ подрôбности зъ житя Богородицѣ або святого и тй то подрôбности олицетворявъ ôттакъ живописець на своихъ иконахъ. Чимъ пôзнѣйшй вѣки, тымъ бôльша оригинальнôсть выявляеся въ композиціяхъ рускихъ и тымъ дальше ôтходитъ она ôтъ первѣстныхъ византійскихъ взорôвъ.

Зъ Руси перейшла штука малярска поволи и въ Московщину. Сталось то именно, коли въ 1168 р. Андрій Боголюбскій (зъ Суздаля) розграбивъ Кіевъ и забравъ зъ ôтси навѣть животворну икону Божои Матери. Штука та закостенѣла тамъ однакожь на довгй вѣки и доперва въ XVIII вѣку, въ добѣ ôтродженя почала на ню вплывати штука захôдна. Нынѣ въ Московщинѣ суть двѣ школы: Петербурска, зовсѣмъ европейска, и такъ звана школа Суздальцѣвъ, котра ôтзначаеся надмѣрнымъ консерватизмомъ старинныхъ формъ иконографичныхъ. Обѣ школы ненавидятъ себе.

Маляртво на Руси пережило зовсѣмъ иншй фазы въ своѣмъ розвою. Коли Русь прилягла до Литвы, а ôттакъ вразъ съ Литвою наблизилась до Польщѣ, то не обôйшлось безъ вплывôвъ захôдныхъ на маляртво руске. Докладно означити сей вплывъ нынѣ однакожь годѣ, бо не достае певныхъ даныхъ до оцѣненя. Але при тôмъ треба замѣтити, що маляртво руске вплывало дуже значно и на иконографію польску. Съ приходомъ Ягайла до Польщѣ (1386 р.) приходитъ маляртво руске на краковскій Вавель. Ягайло, сынъ рускои княгинѣ Юліяны, выхованый первѣстно въ вѣрѣ рускôй, любивъ византійску руску штуку, опровадивъ въ 1393 и 1394 роцѣ рускихъ малярѣвъ зъ Вильна до Кракова и велѣвъ имъ малювати въ рускôмъ стилю комнаты своеи спальнѣ. Малювали тй живописцѣ и костелъ на Лысôй Горѣ. Шкода лишь, що останки сеи штуки загинули съ вѣками. Здасся однакожь, що окрасы тй були найкрасшими творами тогдѣшного руского маляртва. Тогдѣ и прійшло до Польщѣ знамя руского подвôйного хреста.

Вплывъ руского маляртва на Польщу тымъ однакожь ще не покôнчився. Четверта жѣнка Ягайла, Софія або Зонка, княжна Гольшаньска, Русинка, повзяла гадку добудовати до катедры Вавелскои двѣ боковй каплицѣ. Желанье ей довершивъ сынъ Ягайла Казимиръ. И тй каплицѣ малювали и декорували рускй малярѣ въ першôй половинѣ XI вѣку. Стиль будовы обохъ каплиць есть готицкій, припорованый до будовы костела, але орнаментика чисто руска. На щастье, вся та орнаментика съ малыми змѣнами и поправками пôзнѣйшими доховалась до нашихъ часôвъ. И зъ тыхъ то малюнкôвъ умѣщено на выставѣ археологичнôй множество такъ званыхъ „кальки“, т. е. ôтбытковъ на полотнѣ, а и въ выдавництвѣ п. Вержбицкого найшли они ôтпо-

народъ рускій въ Галичинѣ петиціями мусятъ заразъ ôтповити и будутъ ôтповлати справу руского языка выкладового въ школахъ народныхъ и середныхъ доти, доки не буде усунена вопіюча кривда Русиновъ въ шкôльництвѣ на галицкôй Руси, — кривда, якои не зазнае нѣякій другій народъ въ австрійскôй монархіи!

III.

Справы ôтновленя галицкои церкви и археологичныхъ розкопокъ въ Галичи. Справа ôтновленя церкви въ Галичи въ стилю византійскôмъ була порушена комисіею археологôвъ рускихъ и польскихъ на зъѣздѣ львôвскôмъ 23 липня 1885 р. Плянъ ôтновленя выробивъ професоръ политехники п. Захаріевичъ. Але що кошты такои реставраціи були дуже значні, то руска громада Галича не приняла плану, тымъ менше, що мѣсто Галичъ и гр. к. митрополія у Львовѣ ôттягнулись зовсѣмъ ôтъ участи въ коштахъ. Въ наслѣдокъ того проволоклось цѣле дѣло. Доперва 4 жовтня 1886 р. повѣдомивъ консерваторъ гр. Войт. Дѣдушицкій Выдѣлъ краевый, що конкуренція парохіяльна въ Галичи рѣшилась причинитися до коштôвъ. Соймъ кр. вызначивъ на се дѣло ще 18 жовтня 1883 р. (въ буджетѣ на 1884 рôкъ) 4.500 зр. Квоту тую выплачено на руки п. консерватора. Громада руска доповнила ôттакъ тую суму до высоты 8.500 зр., а п. консерваторъ удався теперь до проф. Захаріевича, щобы пляны реставраціи примѣнивъ до згаданои сумы. Проф. Захаріевичъ трудится вже надъ такимъ пляномъ.

Въ наслѣдокъ широкого справозданя куратора памятникôвъ Галича д-ра Ис. Шараневича, внесеного Выдѣлови кр. письменно д. 11 липня с. р. зъ розкопокъ въ Залуквѣ и Крылосѣ въ рр. 1882—1886 асигнувавъ Выдѣлъ кр. д-ру Шараневичу д. 16 липня 1886 р. на дальше веденье розкопокъ 100 зр. завдатку.

IV.

Справу ôтновленя церкви св. Норберта въ Краковѣ. На торôчну петицію краковского руского комитету церковного, щобы Соймъ удѣливъ на ôтновленье церкви св. Норберта 4000 зр. запомоги, зажадавъ Выдѣлъ кр. ôтъ комитету пляну реставраціи. Зъ пляну показалося, що на властиву реставрацію церкви потрѣбно 2062 зр. а на иконостасъ 3.500 зр. Выдѣлъ краевый вноситъ отже — зваживши, що на реставрацію церкви св. Норберта зъ фонду краевого выдано вже ôтъ 1875 р. 3724 зр., — щобы Соймъ ухваливъ: 1) на властиве ôтновленье церкви вставити до буджету на 1887 р. 2000 зр., а 2) на урядженье иконостасу вставити до буджету на 1887 р. 1000 зр., коли комитетъ церковный выкаже, що решту коштôвъ иконостасу покрые зъ иншихъ жерелъ.

Прелиминаръ краевого буджету на рôкъ 1887.

Соймъ краевый буде вже ôткрытый по всѣй имовѣрности около 10 л. грудня. Въ виду недалекои сесіи поробавъ уже Выдѣлъ краевый деякі приготованя, уложивъ свои предложеня и справозданя, а мѣжъ иншимъ уложивъ такожъ буджетъ краевый на 1887 рôкъ, котрій такъ представляеся:

А. Розходы.

I.	Краевe представительство	102.390 зр.
II.	Краева администрація	236.489 „
III.	Краевій шпиталѣ	670.000 „
IV.	Щепленье ôспы	55.900 „
V.	Выдатки на цѣли санитарні	8 000 „
VI.	Запомоги для добродѣйныхъ заведень	11.174 „
VII.	На выхованье и просвѣту	525.124 „
VIII.	Консервація старинныхъ памятникôвъ	11.510 „
IX.	Помѣщенье жандармерія	77.587 „
X.	Краевій дороги	926.511 „
XI.	Дотація для краевыхъ заведень	905 „
XII.	На шупасництво	23.000 „
XIII.	Водні и меліораційні будôвлѣ	151.156 „
XIV.	Амортизація позичокъ	427.111 „
XV.	На цѣли краевого господарства	330.522 „
XVI.	Рôзні выдатки	151.500 „
	Разомъ	3,708.879 зр.

Б. Доходы.

I.	Останокъ зъ переносу	30.000 зр.
II.	Проценты ôтъ капиталôвъ	8.000 „
III.	Доходъ зъ кр. дорôгъ	200.340 „
IV.	Надвышка доходôвъ зъ дотоманыхъ заведень	35.808 „
V.	Звороты задатковъ	33.600 „
VI.	Звороты позичокъ	67.013 „
VII.	Доходы лѣсов. школы у Львовѣ	5.320 „
VIII.	Зъ школы въ Дублянахъ	36.182 „
IX.	Зъ школы въ Черниховѣ	38 410 „
X.	Зъ другихъ школъ краевыхъ	11.425 „
XI.	Зъ провѣрюваня аптикарскихъ рахункôвъ	600 „
XII.	Зъ фонду запомогъ зъ 1886 р.	18.995 „
XIII.	Рôзні доходы	22.105 „
XIV.	Останокъ зъ краевои позички зъ 1883 р.	120.000 „
XV.	Додатокъ до податкôвъ по 31 кр. ôтъ 1 зр.	3,069.000 „
	Разомъ	3,716.798 зр.

Порôвнавши сей прелиминаръ съ буджетомъ на 1886 р., покажеся, що потребы на рôкъ 1887 суть о 176.789 зр. высші, а позаякъ доходы выказано о 24.711 зр. высшими, то фактичный недобôръ выноситъ 152.078 зр. На покрытье того недобору мае пôдвысшитися додатокъ до податку о 1 кр. Ôтъ сумы 9,900,000 зр. податку — 31 кр. додатку принесе 3,069.000 зр.

Въ дѣлѣ змѣнъ територіяльныхъ

Выдѣлъ краевый рѣшивъ предложити соймови внесеня що до проектованыхъ змѣнъ територіяльныхъ въ нашôмъ краю, а именно:

1. Заявити правительству гадку, що мѣсцевости Боложинôвъ, Переволочну, съ Кобылемъ або Боймаками и Соколôвку треба вылучити зъ пов. суду въ Олеську и староства въ Золочевѣ, а придѣлити до пов. суду и староства въ Бродахъ. Рôвночасно поновлено рѣшенье зъ р. 1875, щобы скоро утворити новый пов. судъ въ Пôдкамени.

2. Заявити правительству гадку, що Соймъ уважае користнымъ для добра громады Кіевець, щобы тую мѣсцевôсть вылучено зъ пов. суду въ Миколаевѣ а придѣлено до пов. суду въ Жидачевѣ.

3. Заявити правительству гадку, щобы громаду и обшаръ двôрскій Покропивна вылучено зъ пов. суду въ Козовѣ и староства въ Бережанахъ, а придѣлено до пов. суду делегованого, окружного суду и староства въ Тернополи.

4. Мѣсто Любачѣвъ и кôльканацять доокрестныхъ громадъ жадало перенесеня староства и автономичныхъ властей зъ Тѣшанова до Любачева. По всесторонномъ доходженю въ тôй справѣ Выдѣлъ кр. вноситъ перейти надъ тыми петиціями до дневного порядку.

5. Громада мѣста Залѣщики внесла просьбу о призначенье мѣсця урядованя для будучого окружного чортковского суду замѣсть въ Чортковѣ, въ Залѣщикахъ. Выдѣлъ кр. вноситъ переходъ до дневного порядку.

6. Громада Хировъ и доокрестні села просили о перенесенье мѣсця урядованя повѣт. суду изъ Старои Соли до Хирова. Выдѣлъ кр. вноситъ переходъ до дневного порядку.

7. Змѣнити соймові рѣшеня зъ рр. 1875 и 1878 въ справѣ заведеня нового пов. суду въ Пôдволочискахъ о стôлько, що при задержаню дотеперѣшного округа повѣтового суду съ мѣсцемъ урядованя въ Новôмъ Селѣ, узнати потребу утвореня третого пов. суду въ староствѣ скалатскôмъ съ мѣсцемъ урядованя въ Пôдволочискахъ, до котрого вôйшли-бы мѣсцевости: Пôдволочиска, Старомѣщина, Задишôвка, Мыслова, Дорофѣевка, Супранôвка, Молчанôвка, Каменка, Росоховатець, Качанôвка, Орѣхôвцѣ, Черниховка, Хмелиска, Богданôвка, Коршилôвцѣ, Скорики, Паньковцѣ и Просôвцѣ.

10. Заявити правительству гадку, що зъ кождого згляду було-бы дуже пожаданымъ, якъ найспѣшнѣйше утворити третый пов. судъ въ округѣ староства косôвского съ мѣсцемъ урядованя въ селѣ Жабью, до котрого мають бути прилучені мѣсцевости: Жабье, Криворôвня, Ясенôвъ горішній, Головы, Красновка, Стебне, Довгополе, Полянки, Перекрестне, Ферескуля, Яблоница, Гринява и Устѣрики.

Вибци внесе краев. Выдѣлъ до Сойму проекты:

1. Перенести громады Братковцѣ, Станькова, Бурчицѣ старѣ и Бурчицѣ новѣ зъ округа повѣтовыхъ репрезентацій въ Товмачи, Жидачевѣ и Рудкахъ до округа пов. репрезентацій въ Станиславовѣ, Калуши и Самборѣ.

2. Вылучити присѣлокъ Хатки, въ пов. львôвскôмъ, изъ звязи громады Яструбкôвъ а прилучити его до громады Сороки ad Щирець.

3. Вылучити мѣсцевôсть Кривки въ границахъ катастральныхъ изъ звязи громады Ладычинъ въ повѣтѣ тернопôльскôмъ и установити зъ тои мѣсцевости самостôйну громаду.

Забуренье о трираменный хрестъ.

Громады Нирковъ и Червоногородъ, повѣта залѣщицкого, въ котрыхъ $^{2}/_{3}$ Русиновъ а $^{1}/_{3}$ латинниковъ, мали зъ давенъ-давна спôльне кладовище. Кладовище то треба було розширити и постановлено закупити спôльнымъ коштомъ Русиновъ и латинниковъ припираючій грунтъ. Латинники не хотѣли о тôмъ нѣчого чути и постановили заложити для себе окреме кладовище. Тымчасомъ Русины згодилися съ мулярами и казали нове кладовище обвести муромъ. Теперь латинники надумались и хотѣли вже, щобы кладовище було спôльне; на то не хотѣли вже Русины пристати, а латинники внесли спротивленье до староства въ Залѣщикахъ. Староство залагодило сю справу и мало ще залагодити якусь справу за сѣно, котре збиравъ зъ кладовища латиньскій парохъ съ кривдою руского пароха и прихожанъ.

Тымчасомъ въ громадахъ лагодженося до посвященя нового кладовища. Посвященье назначено на 13 с. м. Русины хотѣли ще передъ тымъ поставити на кладовищи трираменный хрестъ. Коли о тôмъ довѣдався латиньскій парохъ Глембоцкій, заявивъ, що не хоче посвящувати кладовища, коли на нѣмъ мае стояти „шизматицкій“ хрестъ. Латинники постановили отже въ ночи зъ 12 на 13 с. м. або хрестъ выкопати, або ôтрѣзати рамена. Русины знову постановили сего не допустити и такъ обѣ стороны лагодились вже до борбы. Тогды ко. Глембоцкій давъ знати до староства, а оно поробило ôтповѣдні кроки и выслало на мѣсце неспокою жандармерію, котра прибувши въ ночи до Ниркова застала вже на кладовищи масу народа готову до бôйки. Жандармеріи удалося съ трудомъ справу на разѣ залагодити.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(*Соймы краевi.*) „Presse“ доноситъ, що зъ причины, що засѣданя делегацій потягнутся довше, якъ сего первѣстно можна було сподѣватися, то соймы краевi, котрі первѣстно мали бути скликані на день 2 грудня, будутъ скликані кôлька днѣвъ пôзнѣйше. Ходятъ вѣсти, що тѣ репрезентаціи краевi, котрі бажаютъ закôнчити свои роботы ще передъ Рôздвомъ, зберутся заразъ по закрытю делегацій.

(*Зъ делегацій.*) Комисія буджетова австрійскои делегаціи ухвалила одноголосно кредитъ на карабины репетьерові. — Въ комисіи для справъ заграничныхъ въ угорскôй делегаціи мавъ гр. Андрасси довшу промову, въ котрôй зазначивъ, що обѣ делегаціи годятся съ собою въ справахъ политичныхъ. Бесѣдникъ сконстатувавъ, що обѣ половины державы бажаютъ мира, але пôдъ условіемъ, що ясно означені интересы Австріи будутъ забезпечені. Пôсля погляду гр. Андрассого интересы Австріи и Россіи не суть того рода, щобы конче мусѣло прійти до колизіи. Цѣль австрійскои политики есть така, що Россія не може чувствуватися загроженою. Онъ доказувавъ се фактами зъ минувшости а на послѣдокъ казавъ, що ôтъ Австріи не можна жадати, щобы годилася на таку ситуацію, въ котрôй могуча Россія могла-бы напасти на ню не только зô стороны власныхъ посѣлостей, але такожъ и зъ заду ôтъ стороны зависимыхъ ôтъ неи державъ. Жизненні интересы Россіи не вымагаютъ такожъ того, щобы она вôйшла въ якусь колизію съ обома сусѣдными державами. Россія розширяючись на Балканѣ могла-бы лишь ослабити свою стратегичну позицію и скомпромитувала-бы вплывъ, якій мае на народы балканьскі. — Справозданье угорскои комисіи для справъ заграничныхъ высказуе горячі симпатіи для народу болгарского, що бореся за свободу и независимôсть, а заразомъ высказуе свôй жаль, що та держава, котра пôдписала угоду берлиньску, хотѣла зруйнувати права и свободу Болгаріи. Нема сумнѣву, що жадна держава не мае нѣякого права до упривелеованого становища. Умѣреннôсть, яку заявляе Болгарія, може лишь збôльшити симпатіи для сего краю. Комисія думае, що доки акція противъ независимости болгарскôй не выйде по за границѣ погрозы, то доси анѣ европейскі анѣ австро-угорскі интересы не будутъ нарушені. Австро-Угорщина не може выйти поза границѣ зъ однои стороны высказаня симпатій а зъ другои поперття морального и дипломатичного, котре однакожъ давало-бы поруку, що на случай нарушеня угоды монархія австрійска пôсля заявлень министра дѣлъ заграничныхъ мусѣла-бы занять рѣшуче становище. Комисія заявила, що выполненье п. министра въ справѣ получени Болгаріи и Восточной Румеліи дуже ея успокоила, поручаючи однакожъ п. министрови розслѣдити справу инициативы зô стороны Австро-Угорщины въ интересѣ законного переведеня уніи. Программа п. министра, котрій держится угоды берлиньскои, виводится съ интересами Европы и Австро-Угорщины, въ наслѣдокъ чого комисія съ вдоволеньемъ приняла до вѣдомости фактъ, що переняли участь державъ европейскихъ выступае зъ оборонѣ угоды берлиньскои и що взялъ Россія не намѣрае зôйти зъ грунту угоды. Комисія надъ тымъ, що подѣй въ Болгаріи не трудятся съ основнымъ становищемъ, яке Россія заняла супротивъ угоды берлиньскои, въ котрій то гармонія спочиваютъ перші условія нашого доброго порозумѣня съ Россіею. Въ тімъ дуже трудятся комисія на удержанье добрыхъ отношенъ съ Россіею а то тымъ бôльше, що п. министръ заявивъ, що отношены Австріи до Россіи имѣютъ зовсѣмъ иншій характеръ, якъ отношены до Німеччины. — Комисія бажае удержати жаръ, однакожъ при енергичномъ забезпеченю интересôвъ и повяги монархіи. Комисія згодилась-бы на войну що найбôльше въ остаточномъ случаю или на war, котре не дастьси оминути, бо въ всякôмъ иншôмъ случаю вôйна була-бы злочинствомъ. Наколи-бы однакожъ мало прійти до сеи остаточности, то Угорщина не ôтступила-бы тогди ôтъ нѣякихъ жертвъ для обороны и якъ найповнѣйшого удержаня силы и повяги монархіи.

Заграничні Державы.

Справа болгарска. Зъ Букарешту доносятъ, що дня 25 с. м. переѣздивъ черезъ он. мѣсто Стояновъ съ пятьма другими депутатами. Депутація ся мае ѣхати насамперед до Дармштату до кн. Александра, щобы ему здати справу зъ положеня въ Болгаріи а ôттакъ мае удатися такожъ до декотрыхъ двôрôвъ европейскихъ въ справѣ именованя нового князя. Чи депутація ся поѣде такожъ до Петербурга, ледве можна припускати; царь не принявъ-бы ея имовѣрно. — Болгарскій агентъ Грековъ вернувъ вже зъ Константинополя до Софіи, не увысказавши такъ нѣчого. Онъ старався розговорювати съ всѣма представителями державъ, але всюды принято его холодно и не дано нѣякои ôтповѣди. Неладовъ мавъ ему заявити, що онъ о справѣ болгарскôй не може нѣчого говорити, бо ея поручено ген. Каульбарсови. Одно лишь, що Грековъ осягнувъ, то есть що полонивъ представителямъ фактичный станъ рѣчей въ Болгаріи. — Зъ Софіи доносятъ, що Гадбанъ паша старався вывѣдати регентію, чи она згодилась-бы на выбôръ кн. Мингреліи. Регентія заявила, що не знае сего князя а впрочѣмъ не мае права высказуватись ані за ані противъ. Дальше старався Гадбанъ розвѣдатися, чи не згодженось-бы на то, щобы Порта именувала нову регентію. На то ôтповѣли регенты, що угода берлиньска не предвидѣла такого случая и для того они не можутъ дати нѣякои ôтповѣди. Въ софійскôй школѣ кадетôвъ ôткрыто новый заговôръ. Оденъ зъ официрôвъ старався пôдмовити кадетôвъ до подôбнои ворохобнѣ, якъ противъ кн. Александра. Ворохобники мали напасти регентôвъ и ихъ увязнити. Тымъ часомъ заговôръ ôткрыто, скомпромитованого официра увязнено а кадетôвъ розоброено.

Россія. Вѣденьскій „Tagblatt“ доносить що царь мае нынѣ выѣхати съ цѣлымъ своимъ дворомъ и великими князями до Москвы, де заявитъ свою волю. Вѣсти сеи поки-що не потверджуютъ що другі газеты. Тажь сама газета доноситъ, що россійскій амбасадоръ у Вѣдни, Лобановъ, и амбасадоръ въ Лондонѣ, Стаалъ, имѣютъ бути покликані до Петербурга. О сѣмъ послѣднôмъ ходятъ вѣсти, що онъ мае выѣхати зъ Лондону въ наслѣдокъ бесѣды лорда Сальсбериго. Зъ Лондону доносятъ однакожъ, що Стаалъ выжадавъ ôтпустки ще передъ бесѣдою Сальсбериго. — Выступленье Европы въ справѣ болгарскôй выкликало въ прасѣ россійскôй велике роздраженье. „Петерб. Вѣдом.“ пишутъ: „Въ теперешнôй порѣ мара европейскои коалиціи грозитъ намъ лишь дуже зъ далека. Анѣ Австрія, анѣ Италія, анѣ Німеччина не суть въ силѣ и подумати о зимовôй кампаніи. Въ найгôршôмъ случаю, коли нашôй дипломатіи не удасться знищити змагань австро-англійскихъ, то та ославлена коалиція може бути заключена ажь на весну. Перед нами ще повъ року часу, але его не треба марнувати. Намъ видится, що занятье Варны будь-бы найлѣпшою ôтповѣдею на бесѣды Сальсбериго и Кальнокого; се було-бы рѣшучимъ кроком противъ межинародной интриги. Практика великихъ политикôвъ минувшости учитъ, що коалицію треба выпередити рѣшучимъ кроком и радитися самому, закимъ надôйде критична хвиля, а не даватися рядити приключеніями“. — „Нов. Время“, говорячи о можливôй войнѣ, каже, що война съ Німеччиною була-бы въ цѣлôй Россіи дуже популярна. — Противно донесенямъ німецкихъ газетъ довѣдуеся „Journ. de St. Pétersb.“, що Россія поручила опѣку надъ своими пôддаными въ Болгаріи Німеччинѣ, а лишь въ Восточной Румеліи завôзвала до сего Францію, бо тамъ мае зовсѣмъ консулѣвъ німецкихъ. Якъ звістно, въ французскôмъ парламентѣ заявивъ министеръ иностранныхъ, що Франція приняла опѣку надъ россійскими пôддаными въ Болгаріи. — Въ виду можливого конфликту въ Европѣ суть Россіи въ клопотѣ, що зробити съ Хинами, котрі нежданно хвилѣ готові впасти въ область уссурійску и забрати россійску Манджурію. Позаякъ Россія не въ силѣ тамъ зъорганизувати ôтповѣдну силу войску, то постановлено уникати всего, що могло-бы

вѣдне широке мѣсце. Описувати ихъ тутъ годѣ. Суть они держані або въ чисто византійскôмъ стилю, або съ примѣшкою оригинально руского, або навѣть въ части захôдного. На другихъ таблицяхъ находимо знимки зъ деякихъ замѣтнѣйшихъ иконъ, умѣщеныхъ на выставцѣ, отъ хочьбы зъ иконостасу церкви рогатыньскои, „Страшного Суду“ зъ церкви роздôльскои и др.

На дальшихъ двохъ таблицяхъ (41 и 42) подыбуемо знимки выробôвъ зъ порцеляны, фаянсу, майолики и глины, а до того додавъ п. Вербицкій знову наукову розвѣдку, немовь исторію розвою гончарскои штуки въ нашôмъ краю. Предметъ дуже цѣкавый.

Послѣдна таблиця мѣститъ въ собѣ знимки зъ выробôвъ скляныхъ.

Подаючи коротке се справозданье о выдавництвѣ п. Вербицкого, мали мы подвôйну цѣль на оцѣ: разъ хотѣли мы познакомити нашихъ читателѣвъ съ цѣннымъ симъ выдавництвомъ, интереснымъ для кождого Русина и любителя своей старины, а ôттакъ хочемо звернути увагу нашихъ Земляковъ на то, що годилось-бы у насъ бôльшу увагу звертати на памятники штуки нашои, які мѣстятся майже въ кождôмъ закутку нашого краю, нераз прикрытѣ порохомъ, забутѣ и опущені, котрі однакожъ заслугували-бы на пошанованье и збереженье. Тутъ и приходитъ намъ на память пытанье, чому вже разъ „Народный Дôмъ“ або друге яке товариство руске не займеся заснованьемъ „Народного музея“, де подôбні дорогоцѣнности найшли-бы для себе схороненье и достойне оцѣненье.

выкликати конфликтъ съ Хинами. Зъ сеи причины одержали всѣ власти на далекôмъ Всходѣ приказъ, щобы о скôлько можна обходитися чемно съ Хинами и не допускатися нѣякихъ интригъ и демонстрацій, котрѣ могли-бы въ Хинахъ выкликати гадку, що Россія думае заняти Корею.

Нѣмеччина. Минувшого четверга ôткрыто въ бѣлôй сали цѣсарскои палаты въ Берлинѣ нову сесію нѣмецкого парляменту. На престольну бесѣду була цѣла Европа дуже цѣкава, але о скôлько можна добачити зъ телеграфичныхъ вѣстей о нѣй, то она не зовсѣмъ сповнила дожидання Европы. Що головно въ нѣй треба пôднести, то есть, що бесѣда престольна зазначуе, що политика нѣмецка мае на цѣли забезпеченье мира и удержанье згоды всѣхъ державъ и що до того уживае цѣлого свого вплыву, якій лишь мае якъ-раз въ наслѣдокъ своеи миролюбивости, загального довѣрія, безъинтересовности и тѣсноеи дружбы цѣсаря съ обома сусѣдными дворами. Сесія парляменту буде, здаесь, далеко интересовнѣйша а то зъ причины, що правительство нѣмецке порушило справу войскову, котра мусить бути конче порѣшена. На случай якого опору кн. Бисмаркъ готôвъ взятися навѣть до радикального средства и розвязати парляментъ, а тымъ грозить вже навѣть теперь. Розходится именно о ухваленье т. зв. септенату т. е часу, въ протягу котрого установленый станъ арміи не може бути змѣненый и о пôдвысшенье арміи о 41.000 людей. Въ наслѣдокъ сего пôдвысшеня презенційный станъ нѣмецкои арміи выносивъ-бы 468.409 людей. Справа септенату була вже ôтъ часу его заведеня два разы порушувана въ нѣмецкôмъ парляментѣ и за кождый разъ выкликала велику борбу въ парляментѣ. Речинець теперѣшного септенату кôнчится вправдѣ ажь съ 1 цвѣтнемъ 1888 р., але кн. Бисмаркъ хоче, щобы вже теперь ухвалено дальшихъ сѣмь лѣтъ, а крôмъ того пôдвысшено армію. Яку цѣль мае въ тôмъ кн. Бисмаркъ, трудно знати, але нѣмецкѣ газеты доказуютъ, що такъ септенатъ якъ и пôдвысшенье арміи не стоитъ въ звязи съ справами на Всходѣ. — Переданье россійскихъ пôдданыхъ въ Болгаріи въ опѣку французскимъ консулямъ а не нѣмецкимъ вразило въ Берлинѣ дуже немило; сему поступленю Россіи не приписуютъ однакожь великого значеня. „Nordd. Allg. Ztg." доказуе, що ген. Каульбаросъ въ сѣй справѣ зовсѣмъ не переговорювавъ съ нѣмецкими консулями, вже для того самого, що таке дѣло не залагоджуесь съ консулями, лишь безпосередно межи самыми правительствами. Въ тôй самôй справѣ каже „Schles. Ztg.": „Есть то пôдхлѣбство для Франціи, котре въ Парижи принято съ великимъ вдоволеньемъ. Есть загально принятый звычай, що на случай зôрвани ôтносинъ поручаеся опѣку надъ пôддаными найблизшôй дружнôй державѣ. Въ сѣмъ случаю есть отже Франція найблизшою для Россіи. Коли Россія хотѣла вже конче поминути Нѣмеччину, то могла звернутись съ своимъ предложеньемъ до Туреччины, але ѣй, видко, ходило о демонстрацію." Въ загалѣ се поступленье Россіи вразило дуже немило въ Берлинѣ, хочь тамъ знову признаютъ, що Франція не могла ôтмовити такои пропозиціи, бо Россія свого часу приняла такожь опѣку надъ французскими пôддаными въ Хинахъ.

Италія. Въ палатѣ пословъ предложавъ министеръ гр. Робилянтъ дипломатичнѣ акты въ справѣ болгарскôй. Акты тѣ становлятъ т. зв. зелену книгу и складаются зъ 84 документôвъ, котрѣ сягаютъ ôтъ 21 л. серпня ажь до 20 падолиста с. р. Змѣстъ важнѣйшихъ документôвъ есть слѣдуючій: Въ приказѣ зъ 28 серпня, данôмъ италійскому агентови въ Болгаріи, сказано, що ажь до нового спôльного порѣшеня державъ кн. Александеръ позôстае для Италіи завсѣгды ще княземъ болгарскимъ и губернаторомъ Всходнои Румеліи. Дня 30 серпня по поворотѣ кн. Александра до Болгаріи приказано италійскому агентови въ Софіи заняти супротивъ него и его правительства таке становище, якъ коли-бъ по 20 серпню нѣчого не сталося; дальше сказано въ сѣй депешѣ, що наколи бъ кн. Александеръ абдикувавъ, то належитъ такъ поступати, якъ наказуе берлиньска угода. По оголошеню новои регентіи дано италійскому агентови дня 9 вересня приказъ, щобы ôнъ съ регентіею станувъ въ такѣ самѣ официяльнѣ ôтносины, въ якихъ стоявъ доси съ правительствомъ князя. Въ депешахъ зъ 19 вересня до Константинополя, 2 жовтня до Петербурга и 3 жовтня до Лондону, пригадуе гр. Робилянтъ, що державы не хотѣли черезъ берлиньску угоду выключити окремый вплывъ Россіи на Болгарію. Въ депешѣ зъ 15 жовтня обстае гр. Робилянтъ при тôмъ, щобы Россія предложила кандидата на болгарскій престолъ, на котрого могли-бы згодитися всѣ державы. Въ депешѣ зъ 27 жовтня, высланôй до Вѣдня, заявляе гр. Робилянтъ, що годится съ поглядами гр. Кальнокого, що коли-бъ Россія не залишила абсолютнои негаціи, то заведенье нормального ладу въ Болгаріи було бы неможливымъ и що теперь скорый выбôръ князя есть безъусловно конечнымъ. Депеша, выслана 15 падолиста до Петербурга, каже, що гр. Робилянтъ заявивъ россійскому послови, коли тому поручено, щобы розвѣдався въ италійскôмъ кабинетѣ що до россійского кандидата на престолъ болгарскій, що скоро лишь всѣ кабинеты згодятся на принятье того кандидата, то и Италія не ôтмовитъ свого призволеня. Треба однакожь, щобы тая кандидатура була якъ найскорше теперѣшнымъ Собраніемъ проклямована. — „Popolo Romano" доноситъ, що на зборахъ депутованыхъ партій бôльшости министры войны и маринарки подали поясненя що до стану арміи и маринарки и заявили, що Италія приготована на всякій случай. — Отъ довшого вже часу ведося въ Италіи бôльше або менше явно борба религійна и дае папѣ причину до многихъ жалѣвъ на италійске правительство. Борба та и въ народѣ прибирае досыть грôзный характеръ; особливо запанувало ôтъ якогось часу велике розъярене народу на монастирѣ, котре навѣть досыть грôзно проявляесь. Такъ напала передъ кôлькома днями въ Равеннѣ товпа народу на тамошный женьскій монастирь, выважила ворота до монастиря и розôгнала всѣ инокинѣ.

НОВИНКИ.

— **Выбôръ посла до Сойму краевого** зъ меншихъ посѣлостей долиньского округа ôтбудеся дня 30 л. падолиста. Пригадуючи о тôмъ выборѣ, взываемо ще разъ всѣхъ выборцѣвъ рускихъ, щобы голосы свои однодушно ôтдали на кандидата попираного всѣми Русинами, д-ра Олександра Огоновского, професора университету у Львовѣ.

— **Епископскій Ординаріятъ въ Станиславовѣ** повѣдомивъ обѣжникомъ зъ 10 падолиста с. р. духовеньство о рѣшеню ц. к. намѣстництва въ пытаню, що при выборѣ церковного комитету тамъ, де властитель посѣлости права патронату не выконуе (прим. есть жидомъ), належитъ выбрати замѣсть трохъ членôвъ по мысли 5-го уступу §. 13 зак. зъ 15 серпня 1866, чотырохъ несталыхъ членôвъ до комитету церковного, помѣжь котрыми однакъ патронъ не може мати нѣякого заступника. — Обѣжникомъ зъ 5 падол. с. р. завôзвавъ сей-же Ординаріятъ всѣ деканаты, щобы до кôнця сего року предложили выказъ тыхъ церквей, для котрыхъ треба книгъ часослова, трифологіона и Евангелія, въ кôнци же обѣжникомъ зъ послѣдныхъ днѣвъ подавъ своимъ епархіянамъ до вѣдомости розпорядженье намѣстництва зъ 8 падол. с. р., котрымъ на случай выбуху холеры маютъ бути зборонені всякѣ зôбраня религійнѣ, якъ пр. процесіи, мисіи и т. п.

— **Въ нашôмъ театрѣ** представлена буде въ суботу дня 27 с. м. на дохôдъ п-ѣ Каролины Клѣшевскои народна мельодрама Воробкевича „Новый Двôрникъ". Дотеперѣшнѣ выступы п-ѣ Клѣшевскои дали доказъ, що она вельми совѣстно выповняе свои обовязки и яко перша спѣвоча сила нашои сцены ôтповѣдае вповнѣ своѣй задачи. Длятого повинна наша публика узнати еи заслуги и явитись численно на еи бенефисѣ. — Въ недѣлю, 28 с. м. представлена буде по разъ першій одноактова комедія Григорія Григоріевича „Лихій день" и комична опера „Чорноморцѣ", слова Старицкого, муз. Лисенка. — Въ понедѣлокъ ôтограютъ нашѣ артисты, якъ мы вже звѣщали, въ театрѣ гр. Скарбка „Наталку Полтавку" И. Котляревского съ музикою Карпенка.

— **Въ день Вѣча въ Станиславовѣ** дня 8 л. грудня, по вѣчовыхъ нарадахъ, буде дане трупою театральною п. Бачиньского предоставленье съ вôльнымъ а взглядно зниженымъ вступомъ для селянъ. Отограна буде оперета „Запорожець за Дунаемъ". По предоставленю театральнôмъ о 9 годинѣ вечеромъ розпôчнеся концертъ при участи львôвскихъ академикôвъ.

— **Окружна самостôйна Народна Торговля** мае заснуватися въ Самборѣ. На тую цѣль зôбрано вже надъ 100 удѣлôвъ по 10 зр. а. в.

— **Выдѣлъ краевый** представитъ Соймови внесеня, щобы удѣлити концесіи на мыто для рады пов. въ Долинѣ ôтъ моста на рѣцѣ Сѣвцѣ при доѣздовôй дорозѣ въ Креховичахъ и для обшарôвъ двôрскихъ въ Волчинци на Быстрыци и въ Поточискахъ на Днѣстрѣ.

— **Редакція Рускои Историчнои Библіотеки** звѣщае тыхъ Вп. предплатникôвъ, котрѣ взяли оправнѣ примѣрники I и II тому, що остало лише кôльканацять примѣрникôвъ оправныхъ III и IV. тому. Если отже бажаютъ ихъ мати, зволятъ скоро поспѣшити съ замовленьемъ, бо пôзнѣйше Редакція не змогла-бы вдоволити ихъ бажаня. — Есть ще такожь 5 примѣрникôвъ оправныхъ I и II тому. — Печатанье V тому скôнчится въ половинѣ грудня. — Тыхъ Вп. предплатникôвъ, котрѣ не доплатили предплаты, упрашаеся о выровнанье належитости.

— **Краева рада шкôльна** поручила до ужитку шкôлъ середныхъ руску читанку, уложену проф. Юліяномъ Романчукомъ. Читанка тая вышла сего року въ третôмъ выданю накладомъ краевого фонда и коштуе 80 кр. а. в.

— **При выборахъ посла до Сойму** зъ округа бôльшои посѣлости въ Залѣщикахъ, котрѣ ôтбулись дня 24 с. м., одержавъ Володиславъ Сѣмигиновскій 62, а Брониславъ Городиньскій 27 голосôвъ. Выбраный отже посломъ Володиславъ Сѣмигиновскій.

— **Нову камѣнну церковь** поставила собѣ громада Тассôвъ, пов. перемыского. До звершеня сего дѣла причинився немало мѣсцевый священикъ о. М. Ливчакъ.

— **Въ Коссôвскôмъ повѣтѣ** появились коло Кутъ и Ростокъ, а на Буковинѣ коло Выжницѣ медведѣ, котрѣ роблятъ богато шкоды по селахъ, нападаючи и роздираючи худобу. Пос. Романчукъ бувъ зовсѣмъ въ правѣ, коли на памятнôмъ Вѣчу, устроенôмъ въ тôмъ самôмъ повѣтѣ, пôдносивъ кривды, якихъ зазнаютъ селяне за-для неôтповѣдного законодавства що-до ловлѣ дикихъ звѣрятъ. П. Романчукови комисарь п. Сѣлецкій не давъ тогдѣ докôнчати розпочатои рѣчи, а нынѣ поданѣ высше факты ясно доказуютъ, що въ такôй жизненнôй справѣ не добре замыкати уста людямъ, бажаючимъ поправы потнуючихъ сумныхъ ôтносинъ.

— **Зъ Яворова** пишутъ намъ: Недавно бувъ тутъ случай оскорбленя Е. Вел. цѣсаря неписьменнымъ селяниномъ. Въ тôй справѣ ôтбулася такожь и розправа. Всѣ дивувались, якъ мôгъ простый, неписьменный селянинъ допустатись такого оскорбленя и для того выпытували его, хто его до того намовивъ. Кинено навѣть инсинуацію: Може то священикъ тебе пôдмовивъ? Допытуваня не довели однакожь до нѣчого и констатовано лишь самъ фактъ. Но ось-менѣ насуваесь така гадка: Коли въ селѣ нема нѣ читальнѣ, нѣ братства тверезости анѣ чого небудь подôбного, то одинокимъ жереломъ просвѣты и науки для нашого селянина являесь церковь и проповѣди священика. Не стане ему того, то ôнъ буде чоловѣкомъ темнымъ, ôтъ котрого трудно жадати, щобы ôнъ мавъ понятье о монархѣ и порядкахъ державныхъ. Що однакожь селяне маютъ перешкоду въ посѣщаню церкви, о тôмъ я наочно переконався. Въ день св. Михаила именно назначивъ ц. к. судъ повѣтовый и ц. к. урядъ податковый въ Яворовѣ много терминôвъ для рускихъ селянъ. Селяне стративши тымъ способомъ бôльшу половину дня въ сѣнехъ канцелярій, вернувши домôвъ мусѣли ôтпочити и день святочный минувъ для нихъ поза церквою, а потому паны не пытаютъ: „Хто тебе до злого намовивъ?" Ôтповѣдь готова. При сѣй случайности мушу ще замѣтити, що мимо строгихъ приписôвъ судовои процедуры, щобы призначена до ôтбираня судовыхъ письмъ особа не робила подаючимъ нѣякихъ замѣтôвъ, регистраторъ яворôвского суда, скоро лишь дôстане ôтъ селянина письмо писане по руски а не по польски, пôдноситъ заразъ крикъ и страшитъ селянина тымъ, що „програе справу".

— **Въ Мôсткахъ**, коло Львова, посвячено въ суботу 20 с. м. новый шкôльный будынокъ поставленый громадою зъ камѣнного матеріялу. День сей бувъ дуже торжественный для цѣлои громады.

— **Д-ръ Едвардъ Ритнеръ**, бувшій професоръ права каноничного у Львовѣ, именованый дѣйстнымъ совѣтникомъ министерскимъ при министерствѣ вѣроисповѣдань и просвѣты.

— **Ветеринаря** потребуе мѣсто Коломыя и жертвуе ему платню 200 зр. рôчно. Подаватись можна до 20 л. грудня с. р.

— **Небезпечно недужій** ôтъ довшого часу: вицепрезидентъ ц. к. высшого суду краевого у Львовѣ п. Кароль Лидль и Змартвыхвстанець ко. Калинка.

— **Д-ръ Зыбликевичь** выѣхавъ нынѣ зô Львова до Самбора, де проведе кôльканацять днѣвъ, зъôтки удасться до Кракова, а зъ Кракова мае ôтъѣхати на полудне за для поратованя здоровля.

— **Въ Цириху умеръ сими днями Янъ Шеръ**, професоръ тамошного университету и замѣтный писатель. Кромѣ повѣстей написавъ ôнъ знамениту историю всѣхъ литературъ, а зновъ окремо исторію литературы нѣмецкои и англійскои.

(+) **Выдѣлъ „Академического Кружка"** подае въ часописяхъ ôтозвою зъ 12 падолиста 1886 р. до вѣдомости публики, що устроюе баль дня 3 л. лютого 1887 р. и що дѣлае вже отвѣтнѣ приготовленя до того балю. Буде то здаесь баль надъ всѣ балѣ въ Австріи, бо доси ще кромѣ „Академического Кружка" нѣхто бôльше въ цѣлôй монархіи не то не дѣлае приготовленъ въ падолистѣ сего року до балю въ лютôмъ слѣдуючого року, але ще й не заповѣвъ балю. Видко, що „Академическій Кружокъ" одинокій въ цѣлôй монархіи нашôй глядитъ серіозно на квестію — балеву...

— **Огнѣ**. Коло Сянока навѣстивъ огонь три села: Заславе, Ольховичи и Прусикъ. Найбôльшу шкоду понесло послѣдне село, де згорѣло 30 загородъ вартости надъ 15.000 зр. Шкода була неубезпечена.

— **Дрôбнѣ вѣсти**. Цѣсарь жертвувавъ 1.000 зр. на погорѣлцѣвъ Топорова. — Въ Бучачи убивъ двôрскій вôзникъ Яковъ Сулима другого сячого вôзника двôрского Михайла Гайдуцкого. Виновника ôтдано въ руки справедливости. Причиною злочиньства була лична месть. —

Вѣсти зъ Епархіи Станиславôвскои.

До рукополаганя въ дôмъ пресвитерскій, принятѣ ще, кромѣ давнѣйше поданыхъ, пп. Володимиръ Каратницкій и Володимиръ Кисѣлевскій.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(*О*) **Рускій театръ**. Въ четверъ дня 25 с. м. представлено передъ зовсѣмъ порожною салею оперету Воробкевича „Панѣ молода зъ Босніи". Мы не знаемо вже, чимъ маемо толкувати собѣ тую небувалу ще доси апатію публики для руского театру, не знаемо, для чого дуже богато зъ видныхъ и заможныхъ рускихъ родинъ у Львовѣ не зволяли доси ще анѣ разу ôтвѣдати театру, и съ соромомъ мусимо признати справедливость докорамъ польскихъ газетъ, котрѣ користаючи зъ сеи апатіи львôвскихъ Русинôвъ до одинокои нашои драматичнои институціи, кричатъ, що нема патріотôвъ межь львôвскими Русинами. Згадане предоставленье выпало пôдъ взглядомъ сценичнымъ такъ гарно, якъ ще може нѣяке доси. П-ѣ Клѣшевска ôтограла и ôтспѣвала ролю Катинки пôдъ кождымъ взглядомъ коректно, и мы поставимо еи въ тôй роли высше ôтъ всѣхъ артистокъ, котрѣ давнѣйше грали на нашôй сценѣ. Знаменитою парою були п-ѣ Осиповичева и п. Стечиньскій, п. Гриневецкій гравъ съ властивою собѣ рутиною а п. Яновичь давъ доказъ, що въ штукахъ народныхъ зможе бути пожиточною силою для нашои сцены. Навѣть и поменшѣ ролѣ выпали дуже старанно, якъ прим. роля учителя Мухи (п. Плошевскій), старои циганки (п. Людкевичева) а передовсѣмъ роля Клима, ôтограна знаменито п. Стефуракомъ. Добре держався сего вечера п. Осиповичь, хотяй не надався ôнъ зовсѣмъ до роль любовникôвъ, п-на Вишневска (въ ролѣ Калины), а въ кôнци п-нѣ Яновичева, котру бачили мы першій разъ въ трохи бôльшôй роли. Хоры шли дуже складно и гармонійно. Замѣтити ще мусимо, що ролю дяка ôтогравъ-бы по нашôй думцѣ далеко лучше ôтъ п. Парадюка п. Пôдвысоцкій.

Господарство, торговля и промыслъ.

— **Закупно тютюну** зôбраного въ Галичинѣ и на Буковинѣ въ р. 1886 розпôчнеся въ грудни с. р. Именно буде купувати магазинъ въ Ягольници ôтъ 1 грудня 1886 до 21 сѣчня 1887; въ Монастирискахъ ôтъ 1 до 28 грудня 1886 а въ Заболотовѣ ôтъ 1 грудня 1886 до 28 сѣчня 1887. Заявленя що-до управы тютюну на р. 1887 треба вносити найдальше до кôнця лютого 1887, при чѣмъ треба въ мысль розпорядженя зъ 3 жовтня 1865 поименувати грунты, на котрыхъ задумуе хто садити тютюнъ. Заявленя тѣ можна вносити при выкупнѣ тютюну въ згаданыхъ высше магазинахъ або въ загалѣ у комисарѣвъ скарбовои сторожи. Позволеня на управу тютюну удѣлятись буде лишь тогды, коли въ дотычнôй громадѣ управляеся що-найменше 5 моргôвъ тютюну. Хто бы управлявъ тютюнъ безъ дозволу або на бôльшихъ просторахъ, якъ ему позволено, або зновъ безъ справедливои причины не засадивъ цѣлого простору, котрый подавъ въ заявленю, або въ кôнци садивъ иншій родъ тютюну, якъ ему позволено, пôдпаде законами означенôй карѣ а кромѣ того утратитъ право дальше управляти тютюнъ.

Надôслане.

Дитя часу, що за малѣ грошѣ богато дае, зарадили они потребѣ. За пару крейцарôвъ на день можна грунтовно очистити свое тѣло и черезъ то зарадити множеству недугъ, котрѣ бувають выкликованѣ черезъ розстроенье органôвъ живленя и травленя (запôръ, недуги жолудка, печѣнки и жовчи, геморонды, напôръ крови, бракъ апетиту и т. д.) Мы думаемо уживанье швайцарскихъ пигулокъ аптикаря Р. Брандта, що можна дôстати въ аптикахъ по 70 кр. за коробку. Треба добре уважати на то, щобы кожда коробка мала за етикету бѣлый хрестъ въ червонôмъ поли и пôдпись Р. Брандта.

НАДÔСЛАНЕ.

(Добре средство домове.) Кождый знае зъ власного досвѣду, що звычайно мало зважаеся на ознаки застудженя якъ катаръ, бôль въ суставахъ, кашель и т. п.; посылаеся по лѣкаря, коли ажь покажеся бôльша недуга. Инакше дѣеся въ родинахъ, що маютъ въ запасѣ звѣстне средство домове, звѣстне пôдъ назвою Pain-Expeller съ котвою. Заразъ по першихъ ознакахъ натираеся нимъ больча мѣсця, выступае благодѣйный цôгъ и на другій день звычайно бôль уступае. Задля сего знаменитого дѣланя есть Pain-Expeller дуже улюбленымъ, и думаемо, що для того и мы повинні его припоручати. О скôлько намъ звѣстно, то суть теперь флящники по 40 кр., цѣна, котру справедливо треба назвати дешевою.

Головна выграна евент. 500.000 Мар. | **Заявленье Щастя.** | Выграни гаран. держава. Перше тягн.: 9 грудня.

Запрошенье до участи въ

Можливости выграня

на великôй грошевôй лотеріи, гарантованôй гамбурскою державою, въ котрôй

9 Миліонôвъ 880.450 Марокъ

певно мусятъ бути выграни.

Выграни сеи користнои лотеріи грошевои, котра пôсля пляну мае лишь 100.000 лосôвъ, суть слѣдуючѣ:

Найбôльша выграна есть евент. 500,000 Марокъ.

Премія 300,000 Мар.	26 выгр. à 10,000 М.
1 выгр. à 200,000 Мар.	56 выгр. à 5,000 М.
2 выгр. à 100,000 Мар.	106 выгр. à 3,000 М.
1 выгр. à 90,000 Мар.	253 выгр. à 2,000 М.
1 выгр. à 80,000 Мар.	512 выгр. à 1,000 М.
2 выгр. à 70,000 Мар.	818 выгр. à 500 М.
1 выгр. à 60,000 Мар.	150 в. à 300, 200, 150 М.
2 выгр. à 50,000 Мар.	31.720 выгр. à 145 М.
1 выгр. à 30,000 Мар.	7 990 в. à 124, 100, 94 М.
5 выгр. à 20,000 Мар.	8.850 в. à 67, 40, 20 М.
3 выгр. à 15,000 Мар.	всего 50,500 выграныхъ.

и они приходятъ въ кôлькохъ мѣсяцяхъ въ 7 ôтдѣлахъ до певного порѣшеня.

Головна выграна 1-ои клясы выноситъ **50,000** М., пôдносится въ 2-ôй клясѣ на **60,000** М., въ 3-ôй на **70,000** М., въ 4-тôй на **80,000** М., въ 5-ôй на **90,000** М., въ 6-ôй на **100,000** М., въ 7-ôй на **200,000** М., а съ премією на **300,000** М. евент. на **500,000** М.

На **перше тягненье выграныхъ**, котре **урядово** назначуеся на

9 грудня с. р.

коштуе **оригинальный**:

цѣлый лосъ лишь 6 мар. або **3 зр. 60 кр.**
пôвъ лосу лишь 3 марки або **1 зр. 80 кр.**
чверть лосу лишь 1½ марки або **90 кр.**

Я розсылаю оригинальнѣ лосы гарантованѣ державою (а не заказанѣ промесы) съ долученьемъ пляну лосованя съ гербомъ державнымъ за франкованымъ надôсланьемъ вартости або за переказомъ почтовымъ навѣть въ найдальшѣ стороны.

Кождый, беручій участь, получае ôтъ мене заразъ по ôтбувшôмся тягненю урядову листу тягненя безъ завôзваня.

Пляны съ гербомъ державнымъ, зъ котрого видко вкладки и роздѣлъ выграныхъ на 7 клясъ посылаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выграныхъ грошей

выконую впростъ до интересованыхъ точно и въ строгôй тайнѣ.

Кожде замовленье можна по просту зробити переказомъ почтовымъ або рекомендованымъ листомъ.

Прошу дальшого звертатися по причинѣ недалекого тягненя заразъ, однакожь лишь до

9 жовтня с. р.

съ повнымъ довѣрьемъ до 1766 3—6

Samuel Heckscher senr.,
Banquier und Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Съ симъ числомъ розсылаеся Вп. Предплатникамъ „Библіотеки найзн. повѣстей“ 6 и 7 аркушь повѣсти „Власными силами“.

Ц. к. уприв. галиц. акцийный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продає по курсѣ дневнôмъ

5% Листы Гипотечнй

1678 44—? якъ также

5% Преміованй листы Гипотечнй

Порученя зъ провинціи выконує ôтворотною почтою безъ провизіи.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1563 243—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакованье и посылку почтою числится 10 кр.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи, Дрогобычи и Коломыи

поручає до высылки зъ своихъ богато и въ добрый товаръ заосмотреныхъ складôвъ:

Вино въ барылкахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; также дешевше по 70, 60 и 50 кр. (барылка начисляеся 50 кр.). Въ фляшкахъ ôтъ 50 кр. почавши за фляшку и высше.

Мѣдъ питный славно извѣстного выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: ½ фляшки 45 кр.

Каза въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 кр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народнои Торговлѣ“ ¼ фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр; ½ фунта за половину повысшои цѣны.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцетъ найвысша есенція по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру дасся 30 литрôвъ воды мягкои, щобы достати оцетъ звычайный, пріємный и сильный.)

Свѣтло звычайне просто въ фабрики въ скринкахъ почавши ôтъ 30 кильо, I• по 94 кр. II• 86 кр. за 100 кильогр. окрôмъ транспорту. За свѣтло въ фабрики „Apollo“ по 100 кр. за 100 кильогр. окрôмъ транспорту.

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр за кильограмъ.

Свѣтло съ вытискаными и крашеными оздобами рôзнои величины, почавши ôтъ 3-фунтовыхъ до малыхъ шѣстокъ по 180 до 250 кр. ôтъ одного фунта.

Горѣвки рôзного рода. **Сливки** угорскій, **повидла, горѣхи** волоскі и турецкі, **мигдалы, розинки, фиги, дактилѣ, аранцины, сардины россійскі** и т. д. 1648 27—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковй волоскй по 36 кр; 7½ ручковй довшй по 40 кр; 7-ручковй волоскй бракованй по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народнои Торговлѣ“.

Тягненье **вже** слѣдуючого Мѣсяця

Kincsem льосы а **1** зр. **11** льосôвъ лишь **10** зр.

Головна выграна готôвкою

50.000 зр.

1738 11—4

10.000 зр., 5.000 зр. ôтт. 20% | 4788 выграныхъ грôшми.

Kincsem-Льосы можна набувати через

Бюро льотерійне угорского Jockey-клюбу: Будапештъ, Waitzberg 6.

АНТÔНЪ РОЗМАНИТЪ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРІИ И СУРОГАТÔВЪ КАВЫ

въ Раковицяхъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побôчь брамы Фльоріяньскои въ власнôмъ домѣ.

Выробляє рôзнй роды цикорія зъ матеріялу сырого краєвого власнои плянтаціи. Матеріялъ сырый краєвый або корѣнь цикорія управляючи на нашôй рôли має пôсля хемичнои анализы въ лабораторіи академіи промыслово-техничнои въ Краковѣ **далеко больше частей поживныхъ и горкихъ, властивыхъ цикорія, якъ такій самъ корѣнь заграничный.** Маючи отже матеріялъ сырый добôрнои якости, цикорія моя ривалізує побѣдоносно съ всякими выробами заграничными того рода и має ще ту перевагу, що єсть **красва и дешевша.**

Фабрика поручає слѣдуючй роды (назвы):

Цикорію краковску, гôрку, пачка округла ½ ½ кильо
Кава шротована францускa даюча выварь кляровный
Кава краковска въ скринкахъ, видъ Кракова (не Прусъ)
Цикорія въ склянкахъ (конкуренційна).
Кава фигова.

Маю надѣю, що Поважанй Панѣ и господинѣ оцѣняючи доброту моихъ выробôвъ, ихъ высшу вартôсть ôтъ шумно рекламованыхъ фабрикатôвъ чужихъ, будуть попирати змаганя пôднятй на раціональнôй основѣ згôдно съ интересомъ власнымъ и краєвого промыслу

Выробы мои можна дôстати въ центральнôй „Народнôй Торговли“ и єи филіяхъ, въ „Народныхъ Торговляхъ повѣтовыхъ“ и въ всѣхъ значнѣйшихъ торговляхъ. 1696 (24—?)

Маючи многими поручаючи противъ гôстци и ревматизму средствами доновыми повстаю проти правдивый Рай-Експеліеръ съ котрою найуспішнѣйшимъ и найлѣпшимъ. Не єсть то жадне средство тайне, лишь правдиво ретельный, лѣкарями выпробованый препаратъ котрый можна справедливо поручати кождому хорому яко невсѣмъ безпечный. Найлѣпшій доказъ, що Рай-Експеліеръ съ котрою заслугує на повне довѣрье єсть безперечно въ тôмъ, що богато недужихъ, котрй спробувавши инших шумно заклюваныхъ лѣкôвъ, вернули при цѣ знову до 1791 2—?

давно выпробованого Рай-Експеліеръ

Они переконалися якъ разъ черезъ порôвнанье, що такъ ревматични болѣ, якъ и рвання якъ также бôль головы, зубôвъ, бôль въ плечехъ и кольки въ боцѣ и т. д. уступають найскорше черезъ натерные спеціяльеромъ Дешева цѣна, бо 40 кр., 70 кр. и 1 зр. 20 кр. пôсля величины, дає можливость навѣть незаможнымъ его собѣ роздобути, а безчисленный успѣхи ручать за то, що грошѣ не видаются на дурно. Треба однакожь стерегчися принимати шкôдливй пôдробки и треба лишь **Рай-Експеліеръ** съ нѣрком „Котва“ уважати за правдивый. Центральный складъ: **Аптика пôдъ золотымъ львомъ въ Празѣ**, Niklasplatz 7.

Въ запасѣ въ многихъ аптикахъ

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зелѣзниць державныхъ.

Выписъ зъ розкладу ѣзды,

важный ôтъ 1 жовтня 1886.

Приѣздъ до Львова:

О 2 год. 25 мин. въ ночи мѣш. поѣздъ зъ: Хирова, Стрыя, Станиславова.

О 8 год. 12 мин. рано особ поѣздъ зъ: Хирова, Стрыя.

О 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣздъ зъ: Хирова, Станиславова, Стрыя.

Ôтъѣздъ зô Львова:

О 11 год. 27 мин. передъ полуд особ. поѣздъ до: Хирова Стрыя. Станиславова

О 7 год. 10 мин вечеромъ поѣздъ особ. до: Хирова, Стрыя.

О 11 год. 40 мин. въ ночи мѣш. поѣздъ до: Хирова, Стрыя, Станиславова.

Курсъ збôжа зъ дня 26 л. падолиста 1886.

За 100 кильо нетто на мѣсци	Львôвъ ôтъ зр.	Львôвъ до зр.	Тернополь ôтъ зр.	Тернополь до зр.	Пôдволочиска ôтъ	Пôдволочиска до	Черновцѣ ôтъ	Черновцѣ до	Ярославъ ôтъ зр.	Ярославъ до зр.
Пшеница	7.25	8.05	7.20	8.—	7.—	7.85	7.25	8.—	7.85	8.25
Жито	5.25	5.90	5.—	5.70	5.—	5.55	5.35	5.60	5.75	6.20
Ячмѣнь	5.—	7.10	4.75	6.50	4.50	6.—	4.80	7.25	5.—	7.15
Овесъ	4.35	5.—	4.75	—.—	4.50	—.—	4.25	4.50	4.50	5.—
Горохъ	5.70	9.—	5.50	8.90	5.50	8.25	5.50	8.—	6.—	9.50
Конопл.-сѣмя	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	9.25	9.50	—.—	—.—
Фасоля	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Выка	4.70	5.10	4.75	4.90	4.40	—.—	—.—	—.—	4.90	5.20
Лнянка	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Гречка	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Кукурудза	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	4.95	5.—	—.—	—.—
Рѣпакъ	8.75	9.10	8.75	9.—	8.75	—.—	9.—	9.30	9.—	9.20
Конюшина червона	37.—	48.—	35.—	48.—	32.—	45.—	30.—	45.—	35.—	45.—
„ бѣла	35.—	40.—	45.—	55.—	45.—	55.—	40.—	55.—	45.—	47.—
„ шведска	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Тимотка	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	24.—	27.—	—.—	—.—
Хмѣль за 56 кильо	10.—	56.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

Оковита за 10.000 литр. проц. 23.25—23.65 зр.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентôвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжь для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мôй богатый складъ также 1656 Воч. Духовеньству. 46—?

Замовленя въ мѣсци и зъ провинціи выконуются точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одежи гуртомъ и подрôбно.

Львôвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Рѣзьбы и украшеня (орнаменты) зъ дерева, **олтары, иконостасы** и всякй украшеня архитектоничнй до церквей и комнатъ выготовляє въ всякихъ стиляхъ

Тадей Сокульскій

Львôвъ, ул. Пекарска ч. 4.

1793 2—0

(При случаю тая фирма простує хибно подану въ календаряхъ адресу: ул. Паньска ч 13.)

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЪ

у Львовѣ, улиця Галицка, ч. 16

МАГАЗИНЪ

товарôвъ модныхъ мужескихъ.

Сорочки мужескй бѣлй ширтинговй „Оксфордъ“, сорочки нôчнй, ковнѣрики, маншеты, калесоны, хустки до носа, шкарпетки, хустки шовковй на шію и до носа. Цилиндры складавй.

Краватки и шалики, спинки до краватокъ, рукавички, шлейки, спинки, палицѣ, пуляросы, коробки на тютюнъ, паперцѣ цигаретовй и т. и.

Пледы, шапки, выступцѣ (пантофлѣ), парасолѣ, плащѣ гумовй, перфумы, мыла, гребенѣ, щôтки, зеркалця, въ загалѣ всякй приборы тоалетовй, правдива колоньска вода, торбы, картушѣ, поясы на патроны, камашѣ и т. и., приборы ловецкй и т. д.

Великій выбôръ куфрôвъ и торбъ до подорожи, якъ также велкй артикулы до дороги.

СКЛАДЪ

и роботня тов. рукавичничихъ.

Рукавички глянсованй, зъ серны, зъ оленя, дуньскй, витковй, суконнй, футровй и т. д.; шлейки, пôдвязки, подушки сафіяновй, замшовй, гутаперчевй.

Кафтаны, сподиѣ и простирала зъ оленя, панчохи еластичнй на жилы корчевй, бандажѣ на килы, фачѣ фланелевй, опаски на животы и т. д. бандажѣ.

Приборы до фехтунку, торбы ловецкй, подорожнй и школьнй, паски, ремѣнцѣ, камашѣ и штильпы шкôрянй, шапки до подорожи и ранни, торбинки грудняни на грошѣ и т. д.

Пріймаєся подушки гафтованй, шлейки, потягачѣ до дзвôнкôвъ, шапки ранни, торбы и т. д. до оправы, и въ загалѣ всякй роботы, входячй въ кругъ рукавичництва, якъ также рукавички до праня.

Ласкавй замовленя замѣсцевй залагоджуємо ôтворотною почтою, не числячи опакованя!

Майже 100-лѣтне истнованье тои фирмы служитъ найлѣпшою порукою. 1.62 9—10

При зближаючихся святахъ Рождества Хр. товариство „Просвѣта“ поручає

Коляды и Щедрôвки

для охоты и забавы всѣхъ рускихъ колядникôвъ и Богу въ честь и славу. Накладъ другій, Юрія Федьковича. Цѣна **12 кр.** а съ пересылкою почтовою 14 кр.

Дôстати можна въ тов. „Просвѣта“ у Львовѣ, ул. Скарбкôвска ч. 2.

Ц. к. придворна ліярня дзвонôвъ

И. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадъ

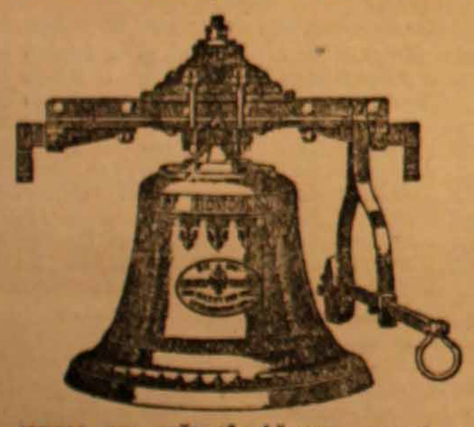

поручаєся до **замовлень дзвонôвъ и гармоничныхъ окладôвъ всякои величины и голосу.** Гарантія за певный голосъ кождого дзвона, чистый гармоничный акордъ складу и за найлѣпшій металь. Монтованье дзвонôвъ съ **уприв. головами зъ кованого зелѣза** черезъ що можна дзвонами дуже легко дзвонити. **Опирала на дзвоны** зъ кованого зелѣза найлѣпшои конструкціи выконуются якъ найдешевше. **Припоручаня** выконуются якъ найскорше, точно и **дуже дешево** при **найвыгôднѣйшихъ условіяхъ заплаты. Гармоничнй склады** до престолôвъ съ сильными и голосными дзвôночками.

Зъ альпаки: съ 4 дзвôн. по 14 зр., съ 3 дзв. по 11 зр.
Зъ мосяжу: „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

Гармоничнй склады до закристій съ 4 дзвôнками и съ прикрашеными рамами зъ кованого зелѣза по 25 зр. 1551 22—24

Ôтзначеня: Выстава вѣденьска 1873, два медалѣ за поступъ за складъ дзвонôвъ для вѣденьскои Votivkirche 260 сотнарôвъ ваги. Выстава промысл. у Вѣдни 1880 зол. медаль.

Заложена 1838. Доставила 4151 дзвонôвъ, 1,137.700 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдня для 31 церквей 83 штукъ дзвонôвъ 86.069 кильогр. ваги разомъ и 2 дзвоны до годинникôвъ для нового ратуша 3345 клр ваги.

Въ тов. „Академичне Братство“

(ул. Скарбкôвска ч. 2) можна дôстати слѣдуючй книжки власного выданя:

Руска Библіотека Онишкевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.

За посредствомъ товариства можна дôстати ще слѣдуючй книжки:

Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр.
Правда за 1884 р. . . 1 зр.
Обрусителѣ, зъ россійского, 60 кр.
Наслѣдованя О. Шухевича 60 „
Кадриль Кобриньского . 50 „
Житье М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „
Листы Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „
Порвалась нитка . . 30 „
Виговскій и Хмельницкій И. Нечуя . . . . 20 „
Вечерницѣ, опов. Гоголя 17 „
Фотографія старого мого альбому Яковенка . . 30 „

ЗАБЕЗПЕКА на зиму!

Красній! Теплй! Елегантнй! Дешевй! Непропускливй на студѣнь и вохкôсть суть мои, въ першôй вѣденьскôй фабрицѣ мужескихъ жакетôвъ выробленй

Мужескй жакеты зимовй

по небувалôй доси и нечувано дешевôй цѣнѣ лишь

1 зр. 80 кр.

Мои мужескй жакеты зимовй суть найтеплѣйшою а при тôмъ и найздоровѣйшою одежею, бо они удержують тѣло тепло, хоронятъ ôтъ простуды, пристають добре до кождого тѣла и звертають своєю нечуваною дешевостею загальну увагу.

20.000 штукъ вже розпродано.

Най-же кождый, хто хоче мати красный, добрый и теплый жакетъ, замовитъ собѣ заразъ, бо замовленя надходять масами и складъ буде вже въ дуже короткôмъ часѣ розôбраный.

Замовляти можна лишь въ:

Wiener Jacken-Export-Geschäft A. Gans, Wien, III. Kolonitzgasse Nr. 8|14.

При замовленю досыть подати, чи великій, середный або малый. Высылаєся почтою на всѣ стороны свѣта въ протягу 24 годинъ за послѣплатою або за попереднымъ присланьемъ готôвки. 1780 2—3

Молода женщина

знаюча ся на

господарствѣ сельскôмъ

пошукує мѣсця на село.

Близша вѣдомôсть въ Администраціи „Дѣла“.

Зъ причины набутя бôльшои скôлькости

ЛЬОСÔВЪ BASILIKA

єсьмо въ можности продавати тіи-жь

1774 **низше курсу емисіи** 14—20

СОКАЛЬ и ЛИЛІЕНЪ

дôмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученя зъ провинціи залагоджуєся безъ проволоки.

К. Ф. ПОПОВИЧЬ

въ Тернополи

поручає

по 2·10, 2·30, 2·50, 2·70, 3·— и 4·30 зр. франко.

Порто почтове и бочôвка.

Прошу о ласкавй замовленя.

1750 10—24

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА!“

Комедія на 4 справы.

Написавъ **Олександеръ Й. Кониськй.**

Цѣна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-цѣ, сторôнъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львôвъ 32 кр. за примѣрникъ.

Іосифъ Потоцкій

Львôвъ

Ул. Сикстуска ч. 2.

поручає свою роботу обуви мужескои дамскои и дитинчои якъ также добре выконану роботу. Замѣсцевй зволятъ приносити лишь переношеный чоботъ або черевикъ. Замовленя выконую въ найкоротшôмъ часѣ и по умѣренной цѣнѣ. (1—10)

Ученикъ

VII кляы гимназіяльнои шкôлы лекціи на селѣ до ученикôвъ нормальныхъ клясъ або гимназіяльныхъ низшихъ.

Вѣдомôсть пôдъ адресою: A. A. poste restante Перемышль.

Выдавець и редакторъ Кирило Кахникевичь.

Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка пôдъ зар. К. Беднарского.